

Константин Величков

XV. Сънувам сън блажен...

Сънувам сън блажен. Съм в родний край:
с вид радостен се всичко мен усмива,
небето с чудна синева сияй
и светлина в сърцето ми прелива.

Баща и майка нежно ме прегръщат,
грей бедний дом, облях в зари,
и срамежливо, като се заслъщат,
изкос ме гледат братя и сестри.

Из цялата вселена равен с мене
по щастъе има ли във тоя час?
Душата ми вълнува една страст,

страст пламенна за прошка и забвенье,
и мълчаливо благославям аз
могъщия бог и цялото творенье...

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6347>]